

Säkerhetsföretagen

Ett förbund inom **TRANSPORTFÖRETAGEN**

Från kontanter till skyddsobjekt

Säkerhetsföretagens roll i totalförsvar och krisberedskap

Inledning/Sammanfattning

Säkerhetsföretagens verksamheter växer. Antalet anställda i säkerhetsföretag är nu jämförbart med antalet som arbetar som poliser eller antalet anställda i Försvarsmakten. Därmed får branschen en allt större roll i samhället, också som del av krisberedskap och totalförsvar.

Den här rapporten visar att det finns behov av att stärka samarbetet mellan myndigheter och säkerhetsföretag för att gemensamt stärka Sveriges trygghet. Säkerhetsföretag är ett komplement till den offentliga tryggheten, utan att för den skull ersätta den. Men för att nå bästa effekt av de totala trygghetsinvesteringarna ser vi ett behov av att uppdatera dagens regelverk.

För att stärka krisberedskap och totalförsvar är det från Säkerhetsföretagens sida angeläget att:

- **Säkra kontantförsörjningen.** Förutsättning för en fungerande livsmedelsförsörjning är att betalningssystemen fungerar.
 - o *Lagstadgat krav att alla särskilt samhällsnyttiga butiker kan hantera kontanter, till exempel i dagligvaruhandeln och på apotek*
 - o *Snabbare hantering från Länsstyrelserna kan säkra kontanthantering i glesbygd*
 - o *Inför statlig kontantgaranti i händelse av kris där medborgarna garanteras en viss mängd kontanter*
- *Säkerställ tillräckligt antal skyddsvakter*
- *Kartlägg och utvidga krigsplaceringen*
- *Införa nivåbaserad säkerhetsprövning av personal*
- *Statlig finansiering för branschens medverkan i övningar*
- *Inför tisdagsmöten med regelbundet samarbete med Polisen*
- *Upphandlingar utformas rätt*

Totalförsvaret berör oss alla, och även näringslivet har en avgörande roll att spela. Bland Säkerhetsföretagens medlemmar finns ett starkt engagemang för Sveriges trygghet, som det finns ett brett samhällsintresse i att ta tillvara på. Med de föreslagna reformerna skulle förmågan och beredskapen höjas.

Li Jansson, branschchef och vice vd, Säkerhetsföretagen

Säkerhetsföretagen

Ett förbund inom **TRANSPORTFÖRETAGEN**

1. Säkerhetsföretag – vad är det?

En analys av säkerhetsföretagens roll i totalförsvaret tar sin början i förståelsen av branschens roll, historia och uppdrag. Eftersom säkerhetsföretag har en särskilt utvecklad roll i Sverige jämfört med andra länder samt att branschen har vuxit de senaste åren ökar också behoven att belysa säkerhetsföretagen som del av samhällets totala trygghetsinvesteringar.

Analysbehovet ökar inte minst i anslutning till förändrade hotbilder som framväxten av modern terrorism, vilket synliggjort att samarbetet mellan polis och säkerhetsföretag måste utvecklas. På samma sätt behöver relationen till Försvarmakten utvecklas för att branschen ska kunna bidra till bästa samhällsnytta. Kontantförsörjningen, som hanteras av säkerhetsföretag, är vidare avgörande för svensk krishantering.

Frågan om totalförsvaret är viktig för medlemsföretagen. Under 2017 deltog också flera av branschens vd:ar i en FOI-studie kring vilken roll företagen kan och bör spela i totalförsvaret.

Branschens bakgrund och storlek

Säkerhetsföretag är inget nytt fenomen, utan har en lång historia i Sverige. Ett exempel är Hälsingborgs nattvakt som startade på 1930-talet och som idag vuxit till Securitas - ett av världens största säkerhetsföretag med mer än 200 000 anställda globalt. Även säkerhetstekniken är världsledande, med exempelvis Gunnebo och Verisure.

Säkerhetsföretagen i Sverige omsatte nära 35 miljarder år 2016, varav drygt 15 miljarder inom bevakning och parkering. Totalt arbetade 24 300 personer i branschen, varav 17 300 i bevakning och parkering. Säkerhetstekniken omsatte drygt 20 miljarder och sysselsätter nära 8 000 personer.

Säkerhetsföretag erbjuder preventiva insatser i allt från kommersiella och offentliga miljöer till värdetransporter och uppräknings tjänster. Bevakningsföretagens verksamhet regleras genom lag och förordning. Efter utbildning godkänns väktare och skyddsvakter genom Länsstyrelserna och ordningsvakter förordnas genom polisen. Bevakningsföretag auktoriseras och kontrolleras av Länsstyrelserna. Anställda kontrolleras mot misstanke- och brottsregister samt av SÄPO.¹

Säkerhetsföretag anställer väktare, ordningsvakter och skyddsvakter. Medarbetare arbetar även med parkering, värde samt lås- och larm. I takt med ökad digitalisering av de tekniska tjänsterna så ökar även andra yrkesgrupper i branschen, med allt från programmerare till ingenjörer.

Branschens befogenheter

Bevakningsanställda kan inte ersätta en polis, men däremot komplettera polisens insatser. Rollfördelningen är tydlig mellan polisiära uppgifter och branschens åtaganden, då

¹ Verksamhet regleras exempelvis i [Lag \(1980:578\) om ordningsvakter](#), [Ordningsvaktförordningen \(1980:589\)](#) samt [Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om ordningsvakter, skyddsvakter och väktare](#).

säkerhetsföretagens anställda har kortare utbildning och mindre befogenheter än polisen. En kort genomgång nedan visar de olika formerna av bevakningsanställda

Väktare Samma befogenheter som allmänheten - rätt till envarsingripande. Väktare kan dock ha rätt att bära batong och handfängsel om tjänsten kräver samt har förstärkt rättsskydd.²

Ordningsvakter Begränsade polisiära befogenheter med lydnads- och rapporteringsplikt till polis. Får omhänderta berusade personer samt avvisa eller avlägsna de som utgör omedelbar fara för allmän ordning. Utrustningen består av batong och handfängsel.³

Skyddsvakter Bevakar samhällsanläggningar med ökad risk för spioneri, sabotage och terrorism. Utökade befogenheter på skyddsobjekt utsedda av Regeringen, Försvarsmakten eller länsstyrelse. Befogenheterna inkluderar omhändertagande, gripande, beslagtagning och visitering. Utrustning är expanderbar batong, pepparspray, handfängsel samt i vissa fall skjutvapen och hund.

Väktare, ordningsvakter och skyddsvakter utbildas av branschen. Grundutbildningarna är mellan 8 och 14 dagar med fortbildning var fjärde år samt fördjupningsutbildningar. Teknikutvecklingen innebär att även andra utbildningsbakgrunder blir vanligare inom företagen.

² <http://www.lansstyrelsen.se/Stockholm/Sv/naringsliv-och-foreningar/bevakningsforetag/Pages/vaktare.aspx>

³ <https://polisen.se/Lagar-och-regler/Ordningsvakter/Krav/>

2. Samspelet mellan offentliga och privata trygghetsinvesteringar

Försvarmakten, Polismyndigheten och MSB ansvarar för svensk trygghet. Vid sidan av myndigheterna växer samtidigt säkerhetsföretag fram som komplement till statens insatser. I takt med sådana samhällsförändringar behöver relationen mellan stat och säkerhetsföretag utvecklas.

Ett exempel är terrorism. Säkerhetsföretagens analys av terrorattentatet den 7:e april synliggjorde att branschens medarbetare var först på plats vid händelsen, och att medarbetarna deltog aktivt i krishantering. Samtidigt är säkerhetsföretagens roll otvetydigt reglerad. En dialog har därför inletts med Polismyndigheten om hur säkerhetsföretagens anställda kan användas på ett mer strategiskt sätt av myndigheten vid såväl kriser som i det långsiktiga samarbetet.⁴

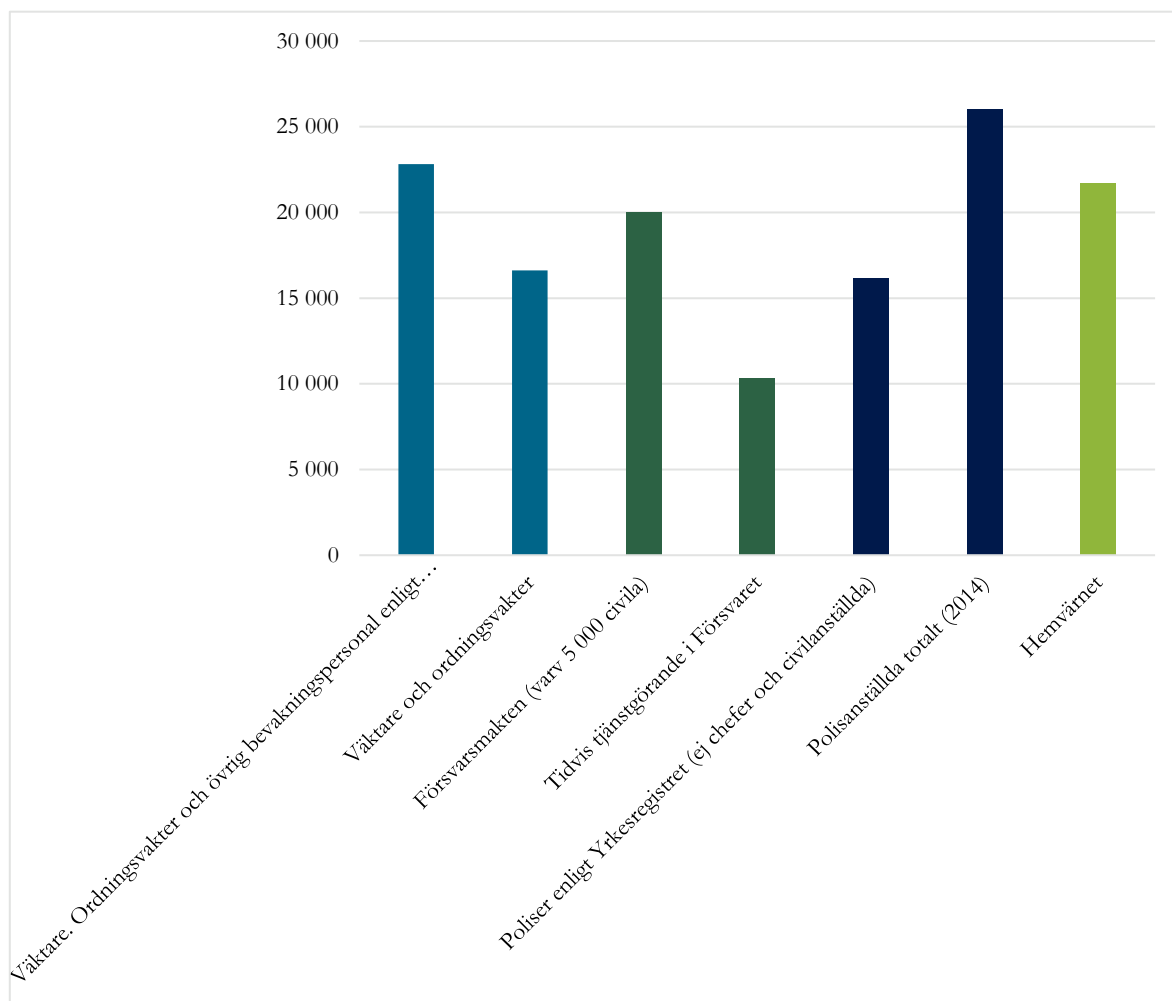
Ett annat exempel är att Försvarmakten och MSB uttryckt att företag ska inkluderas i totalförsvaret, inte minst för att säkra försörjningen av samhällskritisk infrastruktur och resursförstärkningar.⁵ Att inkludera just säkerhetsföretag i beredskapen är viktigt då företagen har ett brett uppdrag. Möjligheten att agera sträcker sig från bevakning av event, köpcentrum och tunnelbana till att ansvara för kontantdistribution..

Skyddsvakterna bevakar skyddsobjekt som bedömts ha förhöjd risk att drabbas av sabotage, terrorism, spioneri, hot mot totalförsvaret eller grovt rån. Exempel på sådana skyddsobjekt är Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Regeringskansliet och kärnkraftverk. Dessutom är teknik som lås, larm och kameror nödvändiga för både Polis och Försvarmakt.

⁴ ”Först på plats när terror slår till”, Säkerhetsföretagen, 2017

⁵ ”Sverige kommer att möta utmaningarna”, Försvarmakten och MSB, Rapport, FM2016-13584:3, 2016

Figur 2 - Yrkeskategorier efter antal anställda, 2015

Källa: SCB:s Yrkesregister, Försvarsmakten.se 20170522 samt Bisnode Soliditet

Som figur 2 visar är säkerhetsföretagens anställda i jämförbar storlek med de olika statliga trygghetsinvesteringarna. Antalet vaktare och ordningsvakter är 500 fler än antalet poliser enligt SCB:s yrkesregister. Att antalet poliser i yrkesregistret är färre än i Polisens statistik beror enligt myndigheten på att de inkluderar chefer, aspiranter och civilanställda i statistiken. Vidare visar figur 2 att antalet bevakningsanställda är fler än Försvarsmaktens civila och militära personal.

Samtidigt är kategorierna delvis överlappande. Säkerhetsföretagens anställda är inte sällan krigsplacerade eller medlemmar i hemvärnet. Vid händelse av krig skulle branschens kompetensförsörjning påverkas genom att en viss andel av de anställda istället behöver rycka in.

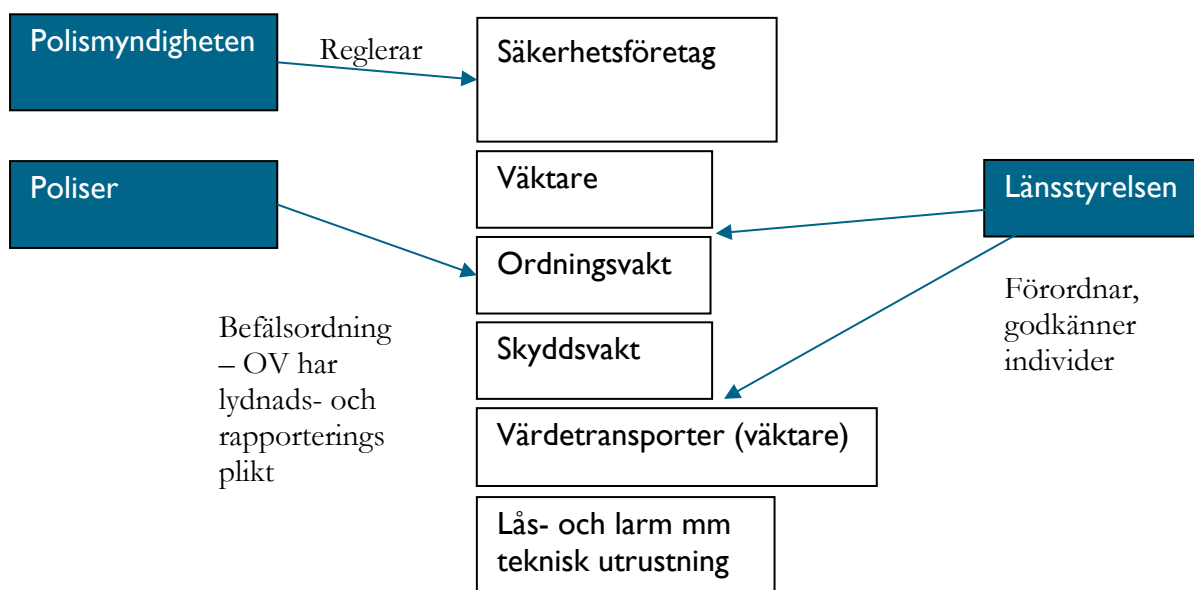
Polis och säkerhetsföretag

Säkerhetsföretag har en nära relation till Polismyndigheten. Som rapportens första kapitel beskrev är säkerhetsföretagens anställda ett komplement till polisens insatser. På grund av kortare utbildning och begränsade befogenheter kan branschen dock aldrig ersätta poliser.

Polismyndigheten påverkar branschen på två sätt. Dels reglerar myndigheten branschen genom författning, där allt från utrustning och uniformer till utbildning regleras. Dels finns en operativ relation, där ordningsvakter kan arbetsledas av poliser.

I Säkerhetsföretagens analys av branschens roll vid terrorattentatet i Stockholm framkom att det finns behov att utveckla samarbetet mellan polis och säkerhetsföretagen. Vid kris behöver polisen leda bevakningsanställda mer strategiskt, t ex genom att branschen finns med på ledningsplatsen. Branschen behöver även inkluderas i samövningar, finansierat av MSB. Dessutom efterfrågar säkerhetsföretagen mer regelbundet samarbete med polisen. Här framhålls Oslo-modellen där polischefen och företagets driftschefer har konkreta samarbetsmöten varje tisdag.

Figur 1 – Relationen polis och bevakningsbransch

Försvarmakten och säkerhetsföretag

Den tydligaste kopplingen mellan Försvarmakten och säkerhetsföretagen är genom branschens uppdrag att bevaka skyddsobjekt.

Skyddsobjekt regleras enligt Skyddslagen (2010:305) och utgör objekt som bedömts ha en förhöjd hotbild och därmed behov av förstärkt skydd mot sabotage, terrorism, spioneri samt röjande av hemliga uppgifter som rör totalförsvaret eller grovt rån.

Beslut om skyddsobjekt tas av Regeringen eller den myndighet Regeringen har utsett sådan beslutanderätt till.

Ur lagtexten framgår att skyddsobjekt kan vara exempelvis Regeringskansliet och Riksdagsförvaltningen. Det finns också särskilda skrivelser om att byggnader, anläggningar och områden som används eller är avsedda för ledning av räddningstjänsten eller totalförsvarets civila delar i övrigt såsom energi- och vattenförsörjning, kommunikationer och försvarsindustriella ändamål. Lagen omfattar också verksamhet inom kontanthantering. Till skyddsobjekt kan också utses byggnader och områden som på olika sätt disponeras av Försvarmakten, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt. Även ytterligare objekt som är av betydelse för totalförsvaret och Sverige befinner sig i krig eller krigsfara kan utses till skyddsobjekt.

Skyddsobjekten bevakas av skyddsvakter. Det finns både en civil skyddsvakt, anställd av säkerhetsföretag, och en militär skyddsvakt i Försvarmakten. Uppdraget för skyddsvakterna är att bevaka skyddsobjekten och vid behov gripa eller avlägsna personer som bryter mot bestämmelserna kring dem. Skyddsvakter, också de civila, kan bära vapen.

Om kriget kommer...

I händelse av ett krigstillstånd i Sverige skulle skyddsobjekten påverkas tydligt. Det är dels tänkbart att skyddsobjekt angrips, vilket försätter den enskilde skyddsvakten i samma situation som en ordningsvakt på ett köpcentrum som angrips av terror. Vid ett angrepp på ett skyddsobjekt är skyddsvakten först på plats.

En krigssituation som innebär en kraftig mobilisering skulle också innebära att krigsplacerad personal kallas in. Många skyddsvakter och ordningsvakter har en bakgrund inom det militära. Vid en omfattande mobilisering i Försvarmakten skulle personalförsörjningen för säkerhetsföretagen påverkas, då skyddsobjekten kräver särskild utbildning samtidigt som företagen inte kan ha stora reserver av skyddsvaktsutbildade utan ett uppdrag som finansierar detta.

Ur ett totalförsvarsperspektiv är det också angeläget att säkerställa hur bevakningen av andra samhällskritiska objekt organiseras. Det gäller dels på sjukhus, för att trygga en kontinuerlig vårdgivning även ifall skadeläget är omfattande. Dels innebär en krigssituation att risken för upplöpp och allmän oordning ökar markant, särskilt vid brist på vatten och livsmedel. Väktare och ordningsvakter kan då vara en resurs som tas tillvara på ett samhällsnyttigt sätt.

3. Betalningssystem och kontantförsörjning

Livsmedelsverket arbetar med livsmedelsförsörjning som en del av krisberedskapen. I en analys av hur Gotland skulle påverkas av helt avbrutna livsmedelstransporter framkommer att öns livsmedelstillgång skulle begränsas snabbt.⁶ Rapporten är ambitiös, men missar en central fråga: om betalningssystemen bryter samman, hur ska livsmedelsförsörjningen hanteras?

FOI når samma slutsats - livsmedelsförsörjningen är central vid kriser. FOI noterar att matpriserna kan komma att öka vid kris.⁷ Men även den rapporten förutsätter att betalningarna kan genomföras. Med dagens digitala betalningslösningar finns dock en överhängande risk att ett nytt samhällsproblem uppstår: kontantbrist. En studie av livsmedelshantering i kommunerna noterar dock, i förbifarten, att störningar i betalningssystemen kan skapa allvarliga problem för livsmedelsförsörjningen.⁸

MSB är insatt i problematiken. Redan 2014 satte MSB ett särskilt mål att det måste finnas ett fungerande betalningssystem. Målet formuleras som att individer ska tillgodoses att ersättningar fås vid rätt tid, att elektroniska transaktioner verkställs inom rimlig tid samt att det finns tillgång till insättning och uttag av kontanter inom rimligt avstånd. Samhällsaktörerna föreslås ansvara för att säkerställa att betalningar når konton vid avtalad tid samt att transaktioner som kräver insättning och uttag kan nås inom 24 timmar. Om möjligt ska särskilt utsatta grupper prioriteras.⁹

I SOU 2014:61, från Kontanthanteringsutredningen, spås att samhället kan vara kontantlöst till 2030. Utredningen beskriver hur bankerna helt försöker lämna kontanthantering och helt överlåta det åt värdeföretag¹⁰. Ett annat sätt att mäta hur kontanterna minskar i omfattning är att värdet av utestående sedlar och mynt i Sverige sjönk från nära 10% av BNP år 1950 till ca 2,5% år 2013. Samma år angav Svensk Handel att 30% av privata köp gjordes med kontanter.¹¹

Ett digitaliserat betalningssystem har många fördelar, men också nackdelar. Ett uppenbart problem uppstår ifall det elektroniska betalningssystemet av något skäl bryter samman, till exempel genom en förlust av strömförsörjning eller Internet.

Samhällets krisberedskap måste därför ta höjd för att kontantmängden i ekonomin styrs av flera parametrar, inte bara kortsiktiga intressen hos handel eller banker. Följande frågor borde därför utredas djupare:

- Hur säkerställs betalningar vid varaktiga avbrott i elförsörjningen nationellt eller lokalt?
- Hur långt räcker befintliga kontanter i förhållande till de väntade konsumtionsbehoven?
- Hur påverkas livsmedelsförsörjningen om priserna på livsmedel höjs samtidigt som kontantmängden är begränsad?
- När kontantmängden stadigt minskar – borde staten reglera en lägstanivå av kontanter som Riksbanken är skyldig att förvara?

⁶ Livsmedelsverket, "Konsekvenser för Gotland med uteblivna livsmedelstransporter", maj 2017

⁷ FOI, "Krishantering vid livsmedelsbrist", 2012

⁸ Livsmedelsverket, "Förutsättningar för livsmedelsberedskap på kommunal nivå", 2015

⁹ MSB, "Resultatmål. Förslag till målstruktur och mål inom fem områden", Diarienumr. 2014-2378, 2015

¹⁰ SOU 2014:61

¹¹ SOU 2014:61

4. Reform för stärkt krisberedskap och samspelta trygghetsinvesteringar

En bättre fungerande krisberedskap och totalförsvaret bygger givetvis i grunden på hur de offentliga försvars- och polisinvesteringarna utformas. Men i skärningspunkten mellan offentliga investeringar och näringsliv har privata säkerhetsföretag en central roll. Att utforma regelverk på ett sätt som hjälper säkerhetsföretagen att bidra till den gemensamma tryggheten gynnar hela samhället. Säkerhetsföretagen har därför identifierat ett antal områden som skulle stärka krisberedskapen.

Lagstadgat krav att särskilt samhällsviktiga butiker kan hantera kontanter

I händelse av att en kris orsakar ett sammanbrott i betalningssystemen är det angeläget att ha fungerande alternativ. Då är det oroande att butiker idag börjar bli kontantfria. Det innebär att butikerna inte har kapacitet att hantera kontanter i en krissituation där elektronisk valuta inte går att använda, vilket i sig gör att allmänheten inte kommer att kunna göra inköp av livsmedel.

Eftersom kontanter samtidigt är ett av svenska staten utgivet betalningsmedel bör lagstiftningen skärpas så att särskilt samhällsnyttiga butiker åläggs att ta emot samtliga giltiga betalningsmedel, däribland kontanter. Exempelvis dagligvaruhandeln, drivmedelsstationer, apotek och Systembolaget skulle kunna klassas som särskilt samhällsnyttig butik.

Snabbare hantering från Länsstyrelserna kan säkra kontanthantering i hela Sverige

Det finns flera skäl till att kontanterna minskar, men utvecklingen förstärks av att Länsstyrelsen hanterar informationen om bankernas nedläggning av kontor för långsamt. I normalfallet får värdeföretagen enbart en månads förvarning att ett bankkontor ska lägga ned. Den tiden är för kort för att hitta nya affärsmöjligheter på orten, vilket innebär att värdeföretagen tvingas lägga ned sina serviceboxar trots att det finns en lokal efterfrågan på tjänsten.

Statlig kontantgaranti i händelse av kris

Livsmedelsförsörjning ses idag som en naturlig del av samhällets totalförsvaret. Vad som är mindre känt är att kontanthanteringen är en lika viktig fråga, eftersom betalningssystemen med stor sannolikhet bryter samman i händelse av ett större angrepp eller attentat. Här måste både Regeringen och Försvarsmakten definiera vad som är deras syn på kontanter i händelse av ett allvarligt läge.

Det kan argumenteras för att hushåll bör förvara en viss mängd kontanter i hemmet, men det är svårt för vanliga medborgare.

För att skapa större beredskap för betalningar föreslår Säkerhetsföretagen att det införs en statlig kontantgaranti, som faller ut i händelse av kris. Riksbanken förvarar och garanterar denna summa.

Med en kontantgaranti skulle staten garantera att varje medborgare får tillgång till 10 000 kronor i kontanter vid kris. Dessa kontanter skulle betalas ut via personens skattekonto. Vid en kris skulle Riksbanken aktivera garantin. Distributionen av kontanterna upphandlas av värdeföretag som sköter kontanthantering. Vid aktivering av garantin skulle då värdeföretagen transportera kontanterna till skattekontor runt om i landet, där enskilda sedan kan hämta ut kriskontanterna.

Med en kontantgaranti skulle risken för upplopp och stölder vid krisförlopp minska. Näringslivet skulle också gynnas då exempelvis livsmedelsbutiker fungerar längre.

Ur ett samhällsekonomiskt perspektiv är det angeläget att reflektera över kontantgarantins påverkan på inflationen. Att plötsligt öka mängden kontanter skulle givetvis kunna verka inflationsdrivande. Om betalningssystemen helt bryter samman har det dock en ännu större effekt på ekonomin, med en omedelbar åtstramning. Kontantgarantin kan också göras återbetalningsbar när krisen bedarrat, alternativt räknas av mot skattekontot i övrigt.

Säkerställ tillräckligt antal skyddsvakter

En stabil tillgång på utbildade skyddsvakter är avgörande för att klara bevakning av vitala intressen, såsom kärnkraftsanläggningar och Regeringskansliet. Men då ca 15 procent (?) av skyddsvakterna är krigsplacerade är risken uppenbar att bevakningsresurserna skulle bli ansträngda om en kris slår till.

Eftersom företagen är affärsmässigt drivna är det svårt att upprätthålla stora reserver av skyddsvakter, då man helt enkelt bara kan hålla de skyddsvakter som man har uppdrag för.

För att öka beredskapen kan man samtidigt avsätta en statlig investering för att utbilda väktare till skyddsvakter, och som under fredstid kan arbeta i företagens andra uppdrag. Statens enda utgift är för skyddsvaktsutbildningen, eftersom personerna redan har en annan anställning.

Kartlägg och utvidga krigsplaceringen

Säkerhetsföretagen ser ett behov av att mer tydligt säkerställa strukturer för samtliga anställda i branschen. Det vore önskvärt med regelverk som tydligt anger var samtliga yrkeskategorier ska vara, inte bara skyddsvakter. Även väktare och ordningsvakter vistas på vitala samhällsfunktioner.

Här är en möjlighet att också införa krigsplacering inom säkerhetsföretagens verksamhet, ifall objektet ifråga anses vara av tillräckligt vital funktion. Det är också angeläget att analysera om dagens krigsplaceringar gäller.

Även larmcentralernas roll vid krigssituationer är angelägen att definiera. Dels kan larmcentralernas personal behöva undantas från annan krigsplacering. Centralt är att driften av larmcentralen säkerställs.

Statligt finansierade krisövningar

I anslutning till att Försvarsmakten och MSB identifierat behovet av att inkludera företag i totalförsvaret faller det sig rimligt att också säkerhetsföretag inkluderas i Totalförvarsövningen 2020. Precis som i linje med behovet av att samöva med Polisen ser vi även i totalförvarsscenariet att säkerhetsföretagens övningsverksamhet skulle kräva statlig finansiering.

Mer funktionell säkerhetsprövning av personal

Idag är systemet för att pröva personal enligt säkerhetsskyddslagstiftningen utformad så att handläggningstiderna förlängs orimligt länge. Branschen ser ett behov att istället införa ett system där en enskild person bedöms nå en särskild nivå, och då har en tillgång till vissa objekt och uppdrag.

Ett motsvarande system har identifierats för svenskar som arbetar på internationell nivå, där en viss form av klassificering sker genom NSA.

Med en funktionell och högkvalitativ granskning förstärks också proaktiviteten innan ett krig har börjat, väl efteråt är det för sent.

Kontinuerlig bevakning i upphandlat trygghet

I upphandlingen av sjukhusbevakning uttryckte en beställare ett behov av att avtala bort Force Majure, i syfte att säkerställa att bevakningen av sjukhuset sköts kontinuerligt. Kravet skulle vara svårt att förena med branschens funktionssätt, men illustrerar en annan och viktigare poäng – bör hela eller delar av de bevakningsanställda ha en särskild tjänstgöringsplikt?

Det är tänkbart att möjligheten för Regeringen att utlysa Allmän tjänsteplikt är tillräcklig, men frågan bör utredas. Det är också möjligt att säkerhetsbranschens personalkategorier skulle kunna ha olika klassificeringar, med någon form av förenklad form för krigsplacering.

Inför tisdagsmöten med Polisen

Efter Breivik-attentatet i Oslo infördes en ny samarbetsmodell där Oslos polischef träffar säkerhetsföretagens driftschefer varje tisdag, med det som stommen i ett konkret samarbete. För att säkerställa en proaktiv och varaktig relation mellan Polis och säkerhetsföretag önskas samma system även här.

